

לרכב על אופניים, לצורך הופעה בת שניה לרוחב הבמה, בהצגת אדון בידרמן, עלו בתוהו רודנסקי מופיע על הבמה כשהוא נוטע על האופניים, כשרגלו האחת על ה' דושה והשניה באוויר.

★ ★ ★

עם הראש, באדמה

לפחות שמונה שעות ביום מקדיש לבי חיבת האוטוביוגרפיה שלו קלאודיו ג'יקובס, האדם שתואר עליידי העיתונות הישראלית כנגסטר אמריקאי מסוכן, ובלא לפני שנה ללא משפט ושוחזר (העולם הזה 1082). אם אמשיך בקצב זה, טוען ג'יקובס, "אסיים את ספרי תוך שישה חודשים". לדבריו, הביעו כבר שני מ"לים אמריקאים את רצונם, לרכוש את זכויות ה' ספר... אהובתו של ג'יקובס, הצעירה לילי ג'ופרין, שוכחה אף היא לפרסום עמו, עומדת לעזוב את הארץ. היא זכתה בסטיפנדיה של קרן התרבות האמריקאית, עומדת להשתלם בציר ברומא... אמן ישראלי אחר, המתקדם בחוץ לארץ, הוא ה' רקון השתום ונבההקומה שבעין לוי, ש' סוף סוף את רשיון העבודה שלו. שמעון לוי, הניכה של גרטרוד קראוס, זכה לרשיון העבודה, שיקנה לו זכות הופעה על במת בריטיות, בוכות התערבותם של חבר פרי למנס בריטי ואחד מנציגי בית'המלו' כה... מיכאל זאוכר (20), איש שדה' בוקר ובנו של העיתונאי אלכסנדר זאוכר, אשר קיבל בשבוע החולף מאוצר המדינה סכום של 2008.447 ל"י, כתמורה עבור מטיל הזהב שמצא בשדה, צחק למקרא ה' ידועות שהופיעו בעתונות וסיפרו כאילו המשק איפשר לו להחזיק ברכוש פרטי, על סמך התקדים שבו בן גוריון לא מסר לילי הקיבוץ את רכושו הפרטי. "איפה יש לחברי המשק זמן לרוץ על כרף גיחך, כולם הולכים עכשיו עם הראש באדמה, מחפשים זהב... אל הטוענים כי קרייני קוז' ישראל אינם יודעים את מלאכתם, הצי' סרפה השבוע גם הדר' אירנה גרבי, מצרה לתורת'היבור באוניברסיטה העברית בירושלים. היא צעקה על אחת הסטודנטיות, כי אינה מסוגלת לקרוא קטע עברי אחד בלי שגיאות. שם הסטודנטית - רבקה מיכאל, קריינית קוז' ישראל... אחד הסטודנטים והתוקים הנצחיים של האוניבר' סיטה העברית בירושלים, מקס פוגל, הגיע השבוע אל המנוחה והנהלת פוגל, דמת ידועה היטב ותושב קבוע של פינק היר' שלמי, נשא לאשה את ברנדה ג'ין, ש' למדה בפקולטה למדעי היהדות בירושלים, התגלתה כבתו של מיליונר יהודי בפיטס' בורג, פנסילבניה, שם השתקע פוגל.

פסוקי השבוע

- ראש הממשלה דויד בן גוריון: "אני צריך להגיד שאוני יודע באמת, אם נעשו פעם הכנות לאיזה מבצע שהשכילו לשמור אותו כל כך בסוד עד ביצועו, כמו מיבצע סיני, והבריונים בעולם כולו, הגדולים ביותר, היו מלאי' בישה שלא ידעו על הדבר הזה."
- נשיא ההסתדרות הציונית הדר' נחום גולדמן: "יהדות העולם היא די עשירה כדי לקיים שלוש מדינות יהודיות."
- ח"כ המפלגה הדתית הלא-מית הדר' יוסף בורג, על קבוצת המשטר החדש: "אנני מאמין שאת המשטר יביאו הצנחנים. אנשי המשטר החדש הם צנ' חנים שצנחו מאוירון על אי אחד."
- הבלש הפרטי דויד אלמוג: "איפה שאתה זורק אבן במדינה, אתה פוגע בגנב - והוא יגנוב גם את האבן."
- מזכיר הממשלה כתר'אבא בן: "חופש עתונות מלא קיים בארץ, ועל הצי' בור לדרוש לטובתו להגבילו במקצת."
- עורך דין אברהם ווינשל, נשיא ההסתדרות עורכי הדין, בהגינו על תמיכת בשיטת הבחירות האישיות באסיפת המשטר החדש ברמת גן: "סוענים שבבחירות אישיות חייב המועמד לנשק לחיילי'לם, כדי לזכות בפופולריות באיור הבחירות שלו. ובכך, מוטב שהמועמד יצטרך לנשק לחיילי'לם ולא במקום אחר אצל מזכיר המפלגה."
- העיתונאי אורי שלע: "היה היו שני אחים. האחד היה משפטן וגם השני לא שגא כסף."

עם חוש הומור, במועדון

לשורה הארוכה של נשים בעלות רשיון נהגות, נוספה לאחרונה גם צפורה שרת, אשתו של מנהל הוצאת עס'עובד כושה שרת. מהתלהבותה מסתבר, כי היא לוקחת את תפקידה המשפחתי החדש ברצינות גמול' רה, מתעדת להיות הנהגה של בעלה בנסי' עותו הבינעירונית... ערב עזבו את הארץ, בילה גריר צרפת בישראל פי'ר ז'לבר ערב במועדון התיאטרון. לא הס' תיד את הנאתו הגדולה מהתכנית הסאטירית, גלושת העקיצות למשל, שהגישה רביעית המועדון, צחק בקול רם למשמע הפזמון על יעל ד'ין העיר: "עד עכשיו שחבתי שאין לכם בכלל חוש הומור בריא"... על החשיבות שהוא מייחס לתפקידו הנוכחי, כמזכיר הועדה הבנמשרדית למניעת תאר' גות'דרכים, העיד השבוע סגן'אלוף שאול רמתי, דובר צה"ל לשעבר. הוא חישב ומצא כי בגלל תאונות'הדרכים מפסיד המשק הלאומי כ-30 מיליון ל"י לשנה. אם יצליח משהו להוריד את זה ב-10%, הרי שערכו למדינה יהיה כערכו של מפעל תעשייתי גדול. אולם רמתי לא יוכל להתמיד בתפ' קדו, מאחר ונתמנה קונסול ישראל בשי' קאגו - תפקיד הנראה לו פחות חשוב ומושך מזה שבו הוא מכהן זמנית... בג' אכד'הם יפה מדי פעם למצבים עדינים. לאחרונה, בעת טסעד באחת המסעדות ב' עיר, הבחין יפה באדם כחוש וצמוק שישב לידו ואכל ארוחה צמחונית. יפה לא יכול היה להתאפק והעיר לאיש: "כשמסתכלים עליך, אפשר לחשוב שיש רעב בארץ!" ה' איש הרזה לא נשאר חייב, השיב במקום: "וכשמסתכלים עליך יודעים מיד מה היא סיבת הרעב"... אחר תקופה ארוכה של עצבות ושעמום חזרה השבוע הכנסת למצב רוח עליו של הרפת וגידופים הדדיים. היה זה בעת הייון על נסיעתו של ראש עירי'ת פתח תקוה פנחס רשיש לברלין. שר' הפנים ישראל ברי'הורה ניסה ללמד זכות על רשיש כהביאו טענה שבעיר ארית ששם אין לאותה מפלגה יד בהנהלת העיר... "אין ראש רצית לומר", נשמעה הקריאה. סיכם את מחלוקת האברים ח"כ חרות היי'ם לנד'א שאמר: "פרשת רשיש היא לא עניין של ראש ולא של ידיים אלא של רגליים, כי המדובר בראש עיר שנושא את רגליו וצאת את הארץ. אולי הרגיש שהכהונה שלו מכתימת ורצה לחסור ביקור בחו"ל". כאן נתנו חברי הכנסת חופש ל' שונם, הוציאו מאמתחותיהם את כל ביטויי העלבון וקריאות הדידות כמו: "גם רוח! צבוע! מכריח!" נסרו בחלל הכנסת.

★ ★ ★

עם רגל אחת, באויר

כויכוח שנערך השבוע, אחרי ערב הקריאה של מחזהו של יהודה האזרחי, ה'סירוב' שהתחף גם שחקן הקאמדי יוסף ידן, ה' מופיע בהקראה. ידן, שדיבר על מקורות היניקה של המועלם, קבע כזן השאר, לקול צחוקים המאזינים: "צבי בן יאפרים לא היה הנין של תנועת נוער חלרי צית"... אגב, סיכויים רבים צפויים ל' מחזהו זה של האזרחי. הסיכויים גברו, לאור העובדה שבר' פרימ'ה, מרכז ועדת התרבות של מועצת פועלי תל אביב, הצהיר שההסתדרות לא תומכן הצגות ממחזה זה, באם יוצג: "זהו מחזה אנטי הסתדרותי ת"... לבמאי שמואל בינ'ה, המסיים את עבודת הבימוי במחזה הלילה ה-12 ב' תיאטרון הקאמרי, פנתה במאית צעירה, ש' בקישה ממנו להיות אוסטרנסטי שלו בלילה ה-12. השיב לה בונים: "אותך אני מוכן לקבל אפילו בלילה הראשון"... כשנשאל במאי אחר של הקאמרי, גר'שון פרומקין, מדוע נטל על עצמו את מלאכת התרגום של המחזה פרשת פינדוס לקרלו לוי, השיב: "אני עושה זאת מתוך צללות. זה יותר קל מלתרגם אחר'כך תרגומים של אחרים"... יעקב אגמון, מנהל התיאטרון הקאמרי, אמר השבוע על המצב באחד התיאטרונים: "זה היה בדיוק כמו מצבה של נבחרת הכדורגל בפולין - 2:7 שבעה אנשים היו על הבמה ושניים באולם"... אחרי שהפליטונאי אפרים קישון פירסם רשר מה העוצקת את תיאטרון הבימה, על סילוי קה' של השחקנית נא'ה שאן, ניסו אנשי הבימה לקשור עובדה זו בכך, שמחזהו של קישון עין'כחוננים, לא התקבל להצגה על ידי התיאטרון. עתה חרדים אנשי הקאמרי לדעת, על מי יכתוב קישון, כשיתברר גו' רלו של אותו מחזה, שהוגש גם לוועדת הפרטוראר שלהם... לשמואל סגל שחקן הבימה נולד השבוע בן... כל נסיונותיו של שמואל רודנסקי ללמוד

UNE SOLDATE : LA GUERRE ET L'AMOUR

תת'מקלע בידה. הסיפור מתחיל, לדב' רי השבועון, ב-12 בספרואר 1939, ב' כפר הנהל הקטן, סמוך לחיפה. בטרם מלאה לה שנה, נעצר אביה עלידי האנגלים. בקאן, בחדרה שבמלון קרל' טון, סיפרה: "זכרוני הראשון הוא מא' בני - עומד מאחורי הסורגים. היו לוק' חים אותי אליו, מכיוון שהייתי קטנה ויכולתי ללטפו מבעד לסורגים."

למשה דיין, קובע מאטש. לא היה מקום באותו עולם של 1939. "הוא אינו יהודי, כי אם ישראלי. הוא לא נולד בניטו ואינו מחכה שיקססוהו בכוכב משושה, שיקנה לו זכות לנסיעה בכיוון אחד. על חוף ים כינרת, ביהודה, הוא מרגיש בבית. והוא רוצה שהעולם ידע זאת. לכן מצאו אצלו החיילים האנגליים מחסן נשק, שנועד ללוחמים אלמונים בעמק הירדן. עוצצים אותו. הגנרל וי' גייט מחמיר: עשר שנות עבודת'פרך. בכלא עכו, חדל משה להיות לוחם'פח' תרת: הוא נהיה אסטרטג. אם למד לקרוא, הרי זה כדי ללמוד אנגלית; ואם למד אנגלית, הרי זה כדי לקרוא את תיאור המלחמות של נאפוליאון."

6 ביוני נמצא משה עם קבוצת הסיירים המתנדבים שלו, במודים במד' בר סוריה. "אם לא יגיעו האוסטרלים מיד - הם אבודים. האיוב - כלומר הצרפתים - יכיר אותם. מראש מיגדל, סוקר משה דיין בדאגה את גבעות ה' חול. לפתע פוגע קלעי צרפתי במש' קפתו, ומכניס אותו להיסטוריה. העדשה מרסקת את עינו השמאלית. דיין, יותר מת מאשר חי, מחזיק עדיין מעמד. האוסט' רלים מגיעים, והיסלר מפסיד את אשר רצה יותר מכל: המרת התיכון."

פסוק אשר העתון הצרפתי מייחס לדי' יין: "אני רואה בעין ימין; ובעין שמאל אני מפקד. שני כינויים שהוא מעניק לדיין: "אויבעל" מפי ידידיו, ו' "זאב הגנב" מפי אויביו."

לא נערה בעייתית

משה דיין אינו, למעשה, אלא נושא צדדי של הכתבה, המוקדשת ליעל דיין הסופרת. את הכטר כתבה בתחילתו המשפחתית של קונסול צרפת בתל אביב, על חוף ימה של צרפת. יעל, לבושה אפודה מקופלת צווארון, חיה של לבה, בישלה לעצמה, ובין פרקי'כתבה למש' גזרו עלתה על אופניה, יצאה ללגום כו' סית עם דיני הכפר הסמוך.

התמונות המלחת את הכתבה מראות את יעל מטיילת בקאן (ראה תמונה ל' עיל), מתאמנת בנושק בצבא. לומדת מא' בית את השימוש בכיוון - ולבסוף: נפרדת מאביה בנושקיה.

הסערה שעוררה יעל במולדתה, לפני חודשים אחדים, אינה מוצאת כל הד' מעל דפי השבועון הצרפתי. עבורו אין היא דמות בעייתית, כי אם סופרת עולה, אחת מאותה חבורה צעירה המט' ביעה חותמה על תרבות המערב כיום.

יעל בקומה החמישית

ה קומה החמישית, במקרה זה, היא של מלון קרסון בקאן, שם מצאו כתב וצלם השבועון הצרפתי הנפוץ מאטש את יעל דיין. התוצאה: כתבה מצולמת של חמישה כמודים, ע' בת הרמטכ"ל שכתבה ספר על חיילות צה"ל. כך כותב השבועון:

"הצעירה שפתחה את הדלת אינה מאופרת. אין לה גם כל צורך באיפור. שתי עיניים גדולות, בעלות מבט ציני ועצוב גם יחד, צבע'עור שחום, פה מריר וחד מספיקים להבדיל אותה מבין כוכבי'המחר, שבאו לחפש את מזלם. יעל דיין היא בדיוק חמש קומות מעליהם. המולת אולם'הכניסה, שם נרקמת ונהרסת קאריירות כה רבות, אינה מגיעה אל החדרון של יעל, בו שוכנת כבוד מכות'כתבה קטנטנה. יעל מתי' רה את חגורת חלוקה הירוק וקושרת אותה מחדש, כדי לחדא כי אמנם היתה קשורה היטב. אני נהנית להסתכל ב' כל האנשים הללו (שבאו לפסטיבל הסר' טים), כשם שנהנים להסתכל על המת' רחש בתוך קן נמלים, הודתה."

"היא מתבוננת בשבועון מצויר. ברי' גייט בארדו מחייכת לרוחם עמוד שלם. יעל מחזירה את השבועון למקומו ואו' מרת: "אני מרגישה כמו חושב המאדים שתעה והגיע לכדור הארץ. האנשים כאן נראים כל כך עצובים. מה מריץ אותם? "את יעל דיין שום דבר אינו מריץ. היא בורחת. היא מנסה לברוח, כפי שבו' גיה ספרה. מפני עולם שבו חיבתם בחורות לשרת שנתיים בצבא. יעל דיין, בתו הבכורה של משה דיין, היא סגן בחיל'המלואים של צבא ישראל. כדי להגיע לכך, עברה הרבה. היא אינה שו' כחת דבר. והיא רק בת עשרים."

לפני כמה לילות הופתעה לראות את זיא'יא גאבור, חבושה פיאה'נכרית כחלחלה, מכריזה: "אין דבר שאינו מסו' גלת לעשותו! יעל לא השיבה, אולם היא רצתה לקרוא לעומתה: "אם כך, בו' אי אלינו להשכיך שלום עם הערבים!"

וינ'גייט פסק מאמר

ה מאמר הארוך מספר בהתפעלות ה' על הנערה הכובשת את גורלה, כש'